Диктант яздыру өчен текстлар

Минем әнкәй

Авылдагы әниләрнең иң матуры - минем әнкәй. Бу уемны мин Нәҗип белән Наилгә дә әйттем.

– Минем әни матуррак! – диде Наил җавабында. Нәҗип тә бәхәсләшә:

– Иң матуры минем әни! – ди.

Бәхәсләшә торгач, ул көнне без сугыша яздык. Ярый әле, шунда безне эзләп су буена әниләребез килде. Аларның иң матуры минем әнкәй иде. Чынлап та, күзләре аның яшел иде... Ул чакта мин шуны да күрдем: Нәҗипнең әнисе – зәңгәр күзле, Наилнең әнисе – кара күзле икән. Безенең әниләребез дә дуслар. Алар эшкә бергә йөриләр. Авыл кырларында аларның эшләре күп шул – санап чыгарлык түгел. Җирләрне сөрәсе, сөрелгән җиргә бодай чәчәсе...

Без өч малай җәйләрнең яшел җилкәсендә, кышларның ак түшендә бергә аунап үстек. Тиздән әнкәйләргә ярдәм итә башладык. Аларның хәлен аңладык. Безнең әткәйләр юк, сугышта үлгәннәр. Авылның бөтен эше әнкәйләргә калган. Ашарларына аш, киерләренә кием җитми. Өстәвенә – кышлары салкын. Шуңа күрә аларга кыен.

Шундый кыен кышларда моңланып әнкәйнең әкрен генә җырлаганын хәтерлим. Әкрен генә елаганын да күп күрдем. Ул елагач, миңа күңелсез. Ә минем әнкәй... Минем әнкәй барыбер матур. Инде аның күзләре ак кышның яшел күзләре шикелле. Әйе, ак кышның яшел күзләре миңа:

– Күңелсезләнмә! – диләр. – Тиздән җылы, яшел җәй киләчәк! – диләр.

Ул кышлар Наил белән Нәҗипкә дә шулай, үз әнкәләренең күзләре аша караганнардыр, шулай әйткәннәрдер.

Без яшәргә килгән бу җирдә төсләрнең исәбе-хисабы юк. Тик дөньяда иң матур төс, иң ачык төс итеп һәркем үз әнисенең күзләре төсен күрәдер. Җәй дә, кыш та шулайдыр ул.

(Р.Мингалим) *(227 сүз)*

Чыганак: Рөстәм Мингалимнең «Яшел күзле әнкәем» хикәясеннән өзек.